

Логвиненко М. І.

к.ю.н., доцент каф. АГПФЕБ юридичного факультету Сумського державного університету

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ СУДУ В КОНТЕКСТІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Механізм взаємодії судової влади з іншими органами владних повноважень є важливим, насамперед, з позиції ефективності діяльності самої судової влади, балансу у взаємовпливі та взаємодії гілок державної влади, а також для повного забезпечення незалежності суддів та авторитету судової влади в цілому.

Держава – це єдиний цілісний механізм, основою діяльності якого є чітка взаємодія та нерозривний взаємозв'язок кожного з елементів цього механізму – органів державної влади, що забезпечують ефективність діяльності держави, виконання її функцій та завдань.

Реалізація права на справедливе та ефективне судочинство - стратегічний напрям розвитку цивілізованого суспільства. Дієвий правовий механізм виконання рішень судів є вагомим складовою соціальною функцією держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Діяльність держави має бути спрямована на реалізацію захисту прав і свобод людини. Першочерговим завданням є налагодження функціонування системи судочинства, зокрема в частині виконання рішень судів з питань соціального захисту громадян [5, с. 163].

Важливим в діяльності будь-якого органу державної влади є результат його діяльності. Для судової влади таким результатом є винесення законного справедливого рішення та його виконання. Адже це і є основна мета здійснення правосуддя, тобто результатом такої діяльності є практичне виконання рішення як спосіб захисту і реалізації прав законних інтересів громадян, юридичних осіб а також держави. Тобто, суддя який виніс рішення по справі слідкує за його виконанням.

Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) - це сукупність дій органів і посадових осіб, визначених у Законі України «Про виконавче провадження», що спрямовані на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які провадяться на підставах, в межах повноважень та у спосіб, визначених Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до Закону та інших законів, а також рішеннями, що

відповідно до Закону підлягають примусовому виконанню [1]. Держава гарантує кожному забезпечення виконання судового рішення [2].

З цього випливає, що Державна виконавча служба, яка входить до системи органів Міністерства юстиції України і здійснює виконання рішень судів, третейських судів та інших органів, а також посадових осіб відповідно до законів України [3].

На основі цього виникає необхідність чіткого визначення Державної виконавчої служби в системі органів державної влади. Деякі науковці схиляються до думки про віднесення Державної виконавчої служби до системи органів судової гілки влади. Оскільки за своїми функціями та завданнями даний орган нерозривно пов'язаний з діяльністю суду безпосередньо. Хоча на сьогодні правовим статусом Державна виконавча служба визначена як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції України.

Основними завданнями ДВС України є:

- 1) реалізація державної політики у сфері організації примусового виконання рішень;
- 2) внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері виконання рішень;
- 3) забезпечення своєчасного, повного і неупередженого виконання рішень у порядку, встановленому законодавством;
- 4) здійснення освітньо-роз'яснювальної роботи з питань виконання рішень [4].

Виконання судових рішень Законом «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» також покладено на органи Державної казначейської служби України. Так, зокрема, на них покладається виконання рішень суду, боржником за якими є не тільки державний орган, а всі визначені в рішенні про стягнення коштів розпорядники (бюджетні установи) та одержувачі бюджетних коштів, а також підприємства, установи та організації, рахунки яких відкриті в органах Казначейства.

Але, найбільшу сферу виконання судових рішень все ж охоплює діяльність саме Державної виконавчої служби. Реалізуючи визначені Законом завдання, Державна виконавча служба безпосередньо взаємодіє з судовою гілкою влади. А тому, ми висловлюємо думку, що Державна виконавча служба повинна стати структурним підрозділом судової гілки влади. Для цього необхідно змінити низку законодавчих, нормативно-правових актів, зокрема Закони України «Про судоустрій і статус суддів», «Про Державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» та ін. Даними нормативно-

правовими актами слід передбачити правовий статус Державної виконавчої служби у системі судової гілки влади.

Література

1. Про виконавче провадження: Закон України від 21.04.1999 № 606-XIV за станом на 02.03.2014 року [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу:
<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/606-14>.
2. Про гарантії держави щодо виконання судових рішень: Закон України від 05.06.2012 № 4901-VI за станом на 16.10.2013 року [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу:
<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4901-17>.
3. Про Державну виконавчу службу: Закон України від 24.03.1998 № 202/98-ВР / за станом на 08.03.2011 року [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу:
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/202/98-%D0%B2%D1%80>.
4. Про затвердження Положення про Державну виконавчу службу: Указ Президента України від 06.04.2011 № 385/2011 [Електронний ресурс] / Президент України. – Режим доступу:
<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/385/2011>.
5. Тищенко О. В. Проблеми реалізації рішень адміністративних судів з питань соціального захисту громадян в Україні / О. В. Тищенко // Право і суспільство. - № 6-2. – 2013. – с. 163-165.

Логвиненко, М.І. Механізм забезпечення виконання рішення суду в контексті взаємодії органів державної влади [Текст] / М.І. Логвиненко // Актуальні проблеми юридичної науки на шляху сучасної розбудови держави і суспільства : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 5-7 червня 2014 р. / Ред.кол.: В.С. Венедіктов, А.М. Куліш, М.М. Бурбика; За ред.: В.С. Венедіктова, А.М. Куліша. - Суми : СумДУ, 2014. - С. 46-48.